

Sokolská župa

OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

Župní zpravodaj

Březen 2019

Ročník: XXV

Číslo: 1/2019

ŽUPNÍ KANCELÁŘ INFORMUJE

Nejprve drobné redakční vysvětlení.

Podle autora následujícího článku a podle cesty, kterou se do redakce našeho Zpravodaje dostal, by následující článek měl být jednoznačně zařazen do oddílu "Zjednot". Když jsem si ale, po pečlivém pročtení textu, uvědomil vnitřní hodnotu celé úvahy, a dalo by se říci i vnitřní poselství v článku skryté, rozhodl jsem se článek umístit právě sem, do oddílu "Župní kancelář informuje". A to nejenom proto, aby byl umístěn na prvním místě, tak říkajíc na ráně. Ale hlavně proto, že sdělení, které nám tímto článkem Sokol Olomouc-Němilany předává, považuji za natolik závažný a skvělý příklad poctivé a obětavé sokolské práce, že si zkrátka zaslouží být tím prvním, na čem oko čtenáře spočine.

Luboš Toušek, redaktor Župního zpravodaje.

Jak se žilo s půlmilionovým dluhem v T. J. Sokol Olomouc - Nemilany

(Radka Páclová, T. J. Sokol Olomouc - Nemilany)

Nikoho u nás by to nikdy nenapadlo. V roce 2012 to byla celkem fungující jednota - T.J. Sokol Olomouc-Nemilany, v areálu nově postavená budova se sociálním zázemím a klubovnou. Tehdejší výbor nás oslovil s prosbou, že jsou již unaveni, a potřebovali by vystřídat.

Vždycky jsme měli s manželem k Sokolu blízko, rádi jsme pořádali akce pro děti a veřejnost. V minulém období v roce 1999 jsme podobně pomáhali Sokolu v Nemilanech se založením nových oddílů i s rekonstrukcí areálu. Po povodních v roce 1997 jsme totiž přišli o tělocvičnu, která nám dodnes moc chybí. Rozhodli jsme se tedy pomoci i v roce 2012. Manžel byl zvolen do funkce starosty a já do funkce hospodářky. Vůbec jsme ale netušili, že velké pozitivní změny v areálu v podobě nové klubovny přinesou i neskutečné problémy. Původní výbor nám zapomněl sdělit, že ještě nemají uzavřené účetnictví, takže jsme vše začali rychle řešit.

V daňovém přiznání jsme se s paní účetní dostali k číslům, která nás naprosto šokovala. Měli jsme zaplatit daň z příjmu ve výši přes půl milionu korun. Minulý výbor se dohodl s developerem na tom, že nám za prodej sokolských pozemků kolem areálu postaví klubovnu se sociálním zázemím. Jenomže nikdo nepočítal se zaplacením daně z příjmu za prodej pozemků. Celá transakce se totiž provedla zápočtem, takže jsme žádné peníze nedostali, a daň nebyla z čeho zaplatit. „Pilotní projekt“, jak byla celá akce nazývána, se nepovedl. Začal každodenní maraton, jak celou situaci vyřešit a kde vzít peníze. Žádali jsme o pomoc a půjčku, bohužel jsme neuspěli ani na župě, kde neměli dostatek volných financí, a ze stejného důvodu ani na ČOS. Nakonec nám vyšel vstříc FÚ v Olomouci, který nám po několika jednáních umožnil posečkání s placením daně z příjmu, a postupně jsme tedy začali daň splácet. Každoročně

jsme žádost museli obnovovat. Jenomže po změně zákonů již nebylo možné dále pokračovat s žádostmi o posečkání splácení daně, a stále nám narůstaly úroky.

Dluh již byl v roce 2015 nižší, důvěra župy ve fungování naší jednoty větší a my jsme získali bezúročnou půjčku na doplacení daně od naší župy. Velice nám to pomohlo, byli jsme moc rádi, že nám Sokolská župa Olomoucká - Smrčková vyšla vstříc. V prosinci 2018 jsme mohli konečně dokončit splacení dluhu a zhluboka si oddechnout a říct si, že jsme to dokázali!

A co jsme vlastně dokázali? A jak se nám žilo s dluhem? V začátcích splácení dluhu jsme měli na účtu třeba jen 10 tis. korun, takže při splátkách 7 tisíc měsíčně to bylo velice náročné. A aby toho všeho nebylo málo, tak jsme zjistili, že elektrické rozvody v klubovně jsou špatně zapojené, takže jsme zaplatili i spotřebu za celý předešlý rok i za provoz baru. Odečty bohužel před tím nikdo neřešil. Dále jsme po digitalizaci map zjistili, že jsme měli oplocení areálu na městském pozemku. Tak jsme organizovali brigády a posunovali plot.

A k tomu všemu nás i návštěvníky začaly ohrožovat nebezpečné vzrostlé stromy v areálu. Museli jsme nechat vypracovat projekt na revitalizaci areálu, od roku 2014 jsme postupně pokáceli asi 40 nebezpečných stromů a byla postupně provedena povinná náhradní výsadba nových stromů. Všechny tyto akce byly finančně i časově velmi náročné. Poslední kácení a výsadbu jsme dokončili až na podzim 2018.

Opravdu příliš problémů na jednu jednotu v tak krátkém čase. Ale měli jsme kolem sebe od roku 2012 lidi, kteří byli ochotni obětovat svůj volný čas pro stejnou věc a „nenechat nemilanskou sokolskou jednotu upadnout do exekuce“!!! Rozšířili jsme počet pořádaných akcí pro veřejnost, takže nám díky tomu na vstupném přispěli návštěvníci a příznivci Sokola. Příjmy jsme získávali také z pronájmu malé hospůdky. Podařilo se nám díky jedné šikovné studentce a zároveň sokolce, která nám „v pravý čas spadla z nebe“, založit nové oddíly cvičení rodičů s dětmi a cvičení dětí. Takže jsme rozšířili i členskou základnu. ZŠ Nemilany nám vyšla vstříc s pronájmem tělocvičny. Snažili jsme se žádat o dotace, kde to jen bylo možné, ale kvůli dluhu na FÚ jsme neměli možnost některé dotace získat. Zavedli jsme pro dospělé členy navíc nepopulární provozní příspěvek po dobu splácení dluhu. Snažili se nám pomoci i někteří dárci. A asi bychom za ty roky trhli rekord v množství odpracovaných brigád, díky kterým jsme si plno prací udělali svépomocí a ušetřili tak nemalé peníze.

Během tohoto období v letech 2012-2018 některé oddíly sice skončily, (protože jsme jim nebyli schopni nabídnout kvůli finanční situaci lepší zázemí a podmínky), na druhou stranu ale některé oddíly nově vznikly nebo k nám přišly odjinud. Stejně tak v průběhu celého snažení o záchranu sokolského areálu odešli někteří členové, kteří měli rozdílné názory na fungování jednoty, nebo se rozhodli pro jinou činnost, ale přicházeli zase noví nadšení lidé a dobrovolníci, kteří jsou aktivní dodnes. Díky tomu všemu jsme mohli i s malými finančními částkami zajišťovat chod areálu a zároveň pomalu investovat do jeho obnovy. Věděli jsme,

že zlepšování podmínek je potřebné a věřili jsme, že se postupně nutné investice vrátí. A to se potvrdilo.

Ráda bych poděkovala touto cestou všem, kteří se jakkoliv podíleli na tom, že jsme to zvládli společnými silami. Jsou to především všichni členové jednoty i jejich rodiny a přátelé. Dále dobrovolníci na brigádách, dárci, kteří nás podporovali, návštěvníci areálu, kteří za námi chodili na různé akce, a také hlavně ti, kteří nám umožnili splátkování daně i ti, kteří nám půjčili peníze na doplacení dluhu a věřili nám, že to vše jednou zvládneme.

Velice nám svou pomocí na různých akcích také pomohla organizace TOM Tuří 4105 Olomouc, dále velice dobrá spolupráce se ZŠ Nemilany, finanční podpora na různých akcích pro děti od KMČ Nemilany. Při úpravě areálu nám vypomáhala Hospůdka na sokoláku a členové Motorsportu Nemilany. Vážím si velmi pomoci všech, hlavně těch, kteří jsou s námi dodnes a pokračují v tom zvláště nastaveném systému, že si platí členské příspěvky, aby mohli chodit na brigády a pomáhat v oddílech a jiných činnostech.

Ale chci připomenout i ty, kteří v sokolském areálu nechali kus svého času, ale již s námi nepokračovali dál. To, že má někdo na věc jiný názor a nebo se jen vydá jinou cestou, určitě neznamená, že jeho práce bude zapomenuta. Sokolský areál je výsledkem snažení několika skupin a generací, a já doufám, že další generace již nebude muset řešit tak závažné problémy a bude mít více času se věnovat rozvoji sportování pro děti a veřejnost. A snad se někdy dočká i lepšího sportovního zázemí, na které finance zatím nejsou.

Možná toto zamyšlení a zhodnocení pomůže tomu, aby se při různých nabídkách a transakcích developerů zbytečně sportovní spolky nedostaly do podobných potíží. Snad tento článek pomůže i jiným jednotám a spolkům, kteří jsou v podobné finanční tísní, jako „kdysi“ my a budou vědět, že se to nesmí vzdát!

Je důležité vědět, že cíl, který se třeba na začátku zdá být naprosto nereálný, se nakonec může stát skutečností. A je to jen díky lidem, kteří mají stejnou myšlenku a vůli k tomuto cíli dospět!

Děkuji a přeji všem stále dost sil a energie, aby ji mohli předávat ostatním!

POBYT V PŘÍRODĚ

Jak dopadly akce na přelomu roku 2018/2019

(Zuzana Heřmanová, Sokol Nové Sady, Luboš Toušek, Sokol Bělidla)

"Silvestrovský" výstup na Jedovou se konal v sobotu 29. prosince a proběhl zcela tradičně. Na srazu po vystoupení z vlaku v zastávce Hrubá voda se nás sešlo celkem 56 a 1 pes. (Z jednot ČASPV - 15, z jednot ČOS - 28 a

neorganizovaných - 13.) Na známé trase se skupina pořádně roztáhla, ale na Jedové jsme se opět skoro všichni setkali. Tentokrát jsme měli jisté orientační potíže těsně před vrcholem Jedové: celý prostor byl vykácen, cesta místy zcela nezřetelná a zaházená klestím, občas jsme museli přelézat padlé stromy a jindy zase překonávat husté porosty... Ale nakonec se to zvládlo a všichni se zdárně dopravovali až k bohatému přípitku šampaňským, který se - také už tradičně - konal na vrcholu Jedové.

Cesta pak pokračovala přes Pohořany (zde někteří zakotvili v místní dosti přeplněné hospodě) na Svatý Kopeček. Dosti velká skupina nakonec skončila až v hospodě Na pile v Pavlovičkách. Zde totiž končíme také už tradičně, a to proto, že na rozdíl od všech hospod na Svatém Kopečku je v této hospodě zaručeno místo i v tak atraktivní den, jako je sobota před silvestrem.

"Novoroční" přechod Jeseníků. I tentokrát se na Olomouckém nádraží sešly dvě skupiny účastníků - běžkaři a pěšáci.

O skupině běžkařů podala zprávu jedna z účastnic, ses. Zuzana Heřmanová: na Na Ramzové vystoupil velký „chumel“ běžkařů, těžko jsme odchyťovaly naše účastníky. Napočítaly jsme 13 běžkařů, se kterými jsme byly v průběhu výšlapu a na Paprsku v kontaktu.

Běžkování bylo náročné, kvalita sněhu se na různých místech měnila, chvíli se sníh dost lepil, jinde to klouzalo. Byla obleva, sníh na bundách tál, ale jinak nádherně!!! Na Paprsku byl neuvěřitelný počet návštěvníků, fronta na občerstvení byla až u vchodových dveří. Ti, co přišli před

námi, měli štěstí, sedli si a dali borůvkové knedlíky. Jana změřila délku trasy – na běžkách jsme absolvovali 17 km, vystoupali na Smrk a po česko-polské hranici po červené na Paprsek. V pohodě jsme stihli zpáteční vlak v 15.24 hod.

No a pěšáci jako obvykle navštívil lesní bar.

V Horní Lipové nás vystoupilo celkem 16

(ČASPV - 14, ČOS - 2). Cesta byla projatá a šlo se nám pohodlně. I když trasa je poměrně krátká, přesto jsme se dost roztrousili, ale nahoře v lesním baru jsme se pochopitelně všichni sešli. (Stále, při každé své návštěvě, lesní bar obdivuji a vysoce hodnotím, že všichni si poslouží nabízeným pohoštěním a poctivě do venkovní schránky pak odevzdají příslušný obnos - podle ceníku.)

U zapáleného krbu jsme si většinou opekli špekáček, zapili to svařeným vínem a v pohodě jsme se vydali na zpáteční cestu. Na zastávce Ramzová jsme pak vyhlíželi, jestli nebudou přistupovat "naši" běžkaři, ale tentokrát nám setkání při zpáteční cestě nevyšlo...

Z JEDNOT

Dětský maškarní karneval Sokol – Nemilany

(Jiří Pácl, starosta jednoty Nemilany)

Letošní Dětský maškarní karneval se nesl ve znamení pohádkových postav, a soutěže pro děti měly společné téma – záchrana Pohádkové říše. Již od 13.30 hod. se začal útulně vyzdobený sál plnit dětmi v nápaditých maskách v doprovodu rodičů, prarodičů a známých, a krátce po 14. hodině se začalo. Na parketu se objevil král s princeznou, šaškem a rytířem, aby přivítali všechny přítomné a poprosili děti o pomoc při plnění úkolů při záchraně Pohádkové říše.

Následoval slavnostní průvod všech masek, aby porota, ve složení vodník a loupežník vybrala ty nej-povedenější... Neměli to jednoduché, a tak se nakonec rozhodli, že všechny masky obdrží za odměnu balíček s dobrotami. A tak se také stalo. O hudbu se i letos staral tentokrát „královský“ DJ Jindra, a

tak bylo na parketu stále plno. Skladba „Jede jede mašinka“ opět zapříčinila, že děti vytvořily dlouhý vláček a ochotní „dospěláci“ se buď přidali nebo cestu „vláčku“ zpestřili „tunelem“. Dostalo se také na známý a stále populární Ptačí tanec.

Pak už započala záchrana Pohádkové říše. Nejprve děti královskému rytíři předvedly své umění v jízdě na koních přes překážky, poté uspaly ukolébavkou loupežníka a navrátily poklad, který odcizil, zpět do královské truhly, pomohly vodníkům vyprostit rybičky ze sítě a vrátit do rybníka, pro princeznu splést nit a navléknout korálky, smutné čarodějnici obstarat a nalepit hvězdičky na kouzelný plášť a Hloupému Honzovi do ranečku nejen nanosit buchty, ale předtím ještě uválet těsto... A povedlo se! Pohádková říše byla zachráněna. Pochopitelně, že po každé soutěži následovala zasloužená sladká odměna.

K maškarnímu karnevalu patří již tradičně vystoupení. Letos své umění přišla návštěvníkům předvést děvčata z tanečního oddílu Mini Amaya a Amaya, a to ukázkami soutěžních skladeb pro letošní rok, a sklidila obrovský potlesk. Velkým potleskem skončilo i vystoupení nemilanského sokolského oddílu Kung-fu Jiayou, který vznikl teprve v září 2018. Děti pod vedením naší cvičitelky, která získávala zkušenosti na letní škole na Sportovní univerzitě v Šanghaji, nacvičily a společně předvedly bojovou sestavu.

A jak celé odpoledne dopadlo? No přeci jak už to v pohádkách bývá - šťastně. Děkujeme všem sponzorům i všem návštěvníkům za účast a za rok na viděnou.

Vánoční setkání u stroměčku v přírodě - pořádala Tělocvičná jednota Sokol Olomouc-Bělidla

(Jan Studený, tatínek jedné z účastnic.)

V úterý 18. prosince 2018 proběhlo již tradiční setkání mladých sokolů a rodičů u smrčku, který před lety zasadili v hájku u řeky Bystřičky jejich předchůdci. Sraz byl u lávky přes Bystřičku v 17:30, kde jsme se sešlo 10 dětí a 11 dospělých.

Po procházce ke stroměčku nás bohužel čekalo nemilé překvapení. Smrček, který léta dělal radost malým i velkým sokolům, vlivem letošního horkého

léta začal usychat. I tak ale byla atmosféra výborná. Starosta Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc-Bělidla br. Luboš Toušek a br. Lukáš Michalík, kteří se "tajně" odebrali ke stromečku ještě před celou naší skupinou s dětmi, nastavěli kolem stromečku 12 svíček a s příchodem dětí je zapálili. Všichni jsme pak zapálili prskavky a zazpívali koledy. Po pár slovech o tradici Vánoc děti nadělily pod stromeček zvířátkům dobroty, a ta jim na oplátku "donesla" nějaké sladkosti - dar od zvířátek dětem rozdala jejich cvičitelka ses. Lenka Jančářová.

Nakonec proběhlo sfoukávání svíček, které symbolizují 12 měsíců v roce. Začalo se lednem a ten, kdo se narodil v daném měsíci měl předností právo sfouknout svou svíčku. Po cestě zpět jsme se dohodli na vysazení nového

vánočního stromku, tak, aby mnohaletá tradice setkávání u vánočního stromečku v přírodě mohla dělat radost i dalším generacím.

Nejen náplň cvičebních hodin

(Kateřina Špundová, náčelnice T.J. Sokol Křelov)

Byla jsem pověřena naším náčelníkem Jindřichem Dvořákem, abych sepsala tento článek, který se bude týkat náplně mých cvičebních hodin. Než se k tomu ale dostanu, tak vám povím něco o sobě.

V sokole jsem začínala prakticky od chvíle, kdy jsem začala chodit, jelikož se mí rodiče v sokole velice angažovali a maminka navíc vedla nejmladší žactvo. Dá se tedy říci, že mám cvičení v sokole a nejrůznější aktivity s ním spojené v krvi.

V době, kdy jsem vyrůstala bylo naprosto normální, že jsme se s dětmi scházeli venku, blbli, chodili do sokola, hráli hry a domů jsme šli jen v případě, kdy jsme měli hlad, byla nám zima nebo už bylo prostě jen pozdě. A to nebylo zase tak moc do minulosti, přece mi je 30let.

Dnes je to ale jiné! O moc jiné. Jde to z extrému do extrému. Buď děti mají plno kroužků a jsou tedy pohlceny rychlým tempem společnosti, anebo do kroužků naopak vůbec nechodí a jsou zavřené doma u počítače. Když jsem se přehoupala z pozice člena sokola do pozice cvičitele mladších a starších žaček a následně náčelnice, tak jsem si kladla otázku: "Jak spojit tyto dva protipóly a docílit toho, aby se skamarádily a hlavně chodily rády do Sokola?" Odpověď přišla záhy. Přece jen si děti rády hrají, a tak jsem se rozhodla udělat z

normálních hodin zábavu. Dělat to trochu jinak. Velice oblíbené (kruhy) i ty méně oblíbené činnosti (hrazda) jsem zakomponovala do celoročního boje či soutěže a propojila tak vše co jsme dělaly.

Jako první byla Olympiáda. Dívky získávaly body, které na konci roku proměnily za medaile. Opravdické medaile. Další rok byl věnovaný Pevnosti Boyard, kde napřed získávaly klíče, pak indicie a na konci roku bojovaly o Opravdický poklad.

A co budeme dělat letos? **Celý rok bude věnovaný rekordům!** V několika disciplínách budou dívky soutěžit a překonávat sami sebe. Tyto rekordy budou dokumentovány na nástěnce, a tak budou vítězky v daných kategoriích na výsluní. Do této akce se připojí i mladší žáci, takže se budou moci děti porovnávat.

Díky těmto etapovým, celoročním zařazením všech hodin dívky byly motivovány k lepším výsledkům, nabité zdravou soutěživostí a také se toho i plno naučily. Získaly nové povědomí o spolupráci, sounáležitosti, hravosti. Měly šanci i povzbuzovat ostatní a hecovat se navzájem, a také si troufám říct, že i upevnily svá přátelství.

Myslím si, že hlavním bodem je zábava a když je se zábavou spojen i pohyb, tak nemůže být nic lepšího. Jsem přesvědčena, že díky tomu budou přibývat do Sokola Křelov další dívky i chlapci a ukážou, jak jsou soutěživí a hraví.

Přeji krásné dny naplněné nejen sportem, ale i úsměvem na tváři.

Mikulášský turnaj ve stolním tenise na Bělidlech - 12. ročník

(Petr Hroch, člen tenisového oddílu T. J. Sokol Bělidla)

Tak se nám náš sokolský pingpongový turnaj rekreačních hráčů (amatérů) tenisu nenápadně dostal do pubertálních let, a to konkrétně 12. ročníkem Mikulášského turnaje ve stolním tenise. Letos tato velká událost vyšla na osmého prosince a vytrhla nás alespoň

na chvíli z vánočního úklidu, příprav, nákupů a jiných povinností.

Ač náš turnaj zažívá letos ještě pubertu, to nikterak nemůžeme říci o našem všemi respektovaném a uznávaném sokolském starostovi, bývalému sportovci br. Luboši Touškovi, který se po nějaké době opět zúčastnil zahajovacího ceremoniálu turnaje. A protože starostování nejde dělat věčně, (jak nám sdělil, trvá to již přes půl století), tak je tato sezóna poslední, kdy nám

bylo ctí pozvat na zahájení tohoto turnaje bratra Touška jako starostu T.J. Sokol Bělidla. Br. starosta nezaváhal a odehrál nám také první symbolický míček...

Jak už se stalo dobrým zvykem, zveme si k nám různé zkušené borce, aby s námi poměřili své síly a dovednosti. Tentokrát nás přišli navštívit a předvést své pingpongové umění dva sokolové z Olšan u Prostějova, Petr Marčan a Radek Binar. Přejdeme ale k průběhu samotného turnaje. Pohoštění, jako obvykle, zajišťoval náš sokolský vedoucí tenisového oddílu Jirka Jančář, a vedle skvělého svařeného vína zajistil na oběd výborné cigárko, a Pepa Harabiš zase skvělý chléb se sádlem a škvarky.

Po ranní prezentaci a zahájení byli stanoveni do třech skupin nasazení hráči Luboš Opletal, Jiří Jančář a Jindřiška Ovesná. Ke každému z nich byla přilosována pětice hráčů (tj. celkem 18 soutěžících). Skupiny byly tentokrát hodně nadupané a postoupit ze skupiny bylo velice těžké (ne každému dobře hrajícímu se to povedlo ☺). Některým hráčům přišli zafandit a podpořit rodinní příslušníci. Zatímco Jakubu Petřekovi návštěva jeho čerstvě se rozrostlé rodiny pomohla k postupu ze skupiny, naopak Jakubu Weingärtnerovi ani podpora jeho rodiny na postup nestačila. A to měl letos v plánu zaujmout některou z nejvyšších pozic na turnaji. Když to shrnu, tak se letos moc překvapení ve skupinách neudálo a do pavouka postupujících se kromě všech nasazených dostali také Honza Pátek, Robert Brož, Marek Nohál, Patrik Rábel a již zmiňovaný Jakub Petřek. Další zápasy již byly nemilosrdně vyřazovací, a tak se do bojů o medaile probjovali Jindřiška Ovesná, Jiří Jančář, Marek Nohál a Luboš Opletal. Než se dostanu k finálovým utkáním, musím zmínit také chrabý boj dvou stolních tenistů o cenu útěchy, kterou nakonec vybojoval člen Sokola Bělidla br. Tomáš Tylich nad jedním z hostů Tomášem Sekyrkou, a to 2 - 0 na sety.

Od ceny útěchy rovnou do finále. V boji o třetí místo se nakonec utkali finalisté z předchozích let a bitva byla vskutku úchvatná. Protože Jindřiška změnila od dřívějšího styl své hry z ofenzivního na defenzivní, byl tento zápas nejdlejší toho dne a průměrný počet úderů obou hráčů na bod převyšoval číslovku asi tak 20 (!!!) Nakonec tato taktika slavila úspěch a **Jindřiška Ovesná** vítězstvím ve třech setech nad Lubošem Opletalem **obhájila bronzovou medaili** z loňského roku. Finále si tentokrát kromě již skoro tradičního finalisty Jiřího Jančáře zajistil svou skvělou přípravou a výkonem Marek Nohál. Tentokrát už finále další překvapení nepřineslo a po vyrovnaném boji zvítězil sokol **Jiří Jančář** 3:1 (a vybojoval si tak již šestou **zlatou medaili** z tohoto prestižního turnaje) nad **hostem Markem Nohálem**, který byl svým výkonem a ziskem

stříbrné medaile příjemným překvapením turnaje.

Jakmile byli vítězové vyhlášeni a ceny rozdány, těšili se zbývající hráči na již tradiční losovanou čtyřhru, která umožní i poraženým účastníkům trochu vyrovnat herní síly a bojovat o ceny. V těchto bitvách byli nejúspěšnější Luboš Opletal a Honza Pátek, kteří vybojovali v losovaných čtyřhrách vítězství.

A jako každá událost má začátek a konec, tak jsme i my museli náš mikulášský turnaj zakončit a po nezbytném úklidu spěchali spláchnout celodenní únavu do hospůdky Na Blajchu.

Děkujeme všem za účast a budeme se těšit zase za rok, kdy nás čeká tentokrát „ŠTASTNÝ“ 13. ročník našeho turnaje.

A na závěr přehledná rekapitulace: Na pomyslné "bedně" letos stanuli:

- 1. Jiří Jančář**
- 2. host Marek Nohál**
- 3. Jindřiška Ovesná**

Předvánoční akademie 2018 ve Velké Bystřici

(Jaroslava Pechová, T.J. Sokol Velká Bystřice)

Sobotní předvánoční akademie 8.12.2018 v sokolovně se opravdu povedla, děkujeme všem za hojnou účast a podporu dětí!

K vidění byla krásná vystoupení oddílu gymnastiky, mladších žáků a předškolních dětí. Všechny děti byly moc šikovné a zaslouží velkou pochvalu! Poděkování patří i dětem z tanečního kroužku Petry Pěnkavové a krásným

mažoretkám z Lošova. K vánoční atmosféře přispěla vánoční výzdoba, domácí cukroví a jako bonus pití ve skleněných vratných lahvích. Věříme, že si všichni slavnostní odpoledne užili tak jako my, organizátoři.

RŮZNÉ

Rozloučili jsme se s bratrem Liborem Miličkou

(Vilém Klega, Sokol Olomouc)

Ve vysokém věku, čtyři dny před svými jedenadevadesátými narozeninami, uzavřel 17. února 2019 svou životní pouť br. Libor Milička. Od roku 2003 byl členem a činovníkem Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc

Vyrůstal v sokolské vlastenecké rodině. Otec byl cvičitelem Sokola, starostou sokolské jednoty v obci Krhová u Luhačovic, vzdělavatelem Sokolské župy Komenského. Matka byla cvičenkou Sokola, tři sourozenci zdatnými sokolskými cvičenci a cvičiteli.

Libor v Sokole začal pravidelně cvičit od svých tří let. Mimořádným vzorem mu byl otec, učitel, příslušník Československých legií v Rusku v době první světové války, pak kapitán Československé armády v záloze.

Když se v roce 1935 celá rodina přestěhovala do Olomouce, vstoupil Libor nejdříve do Sokola Olomouc – Hodolany, pak do Sokola Olomouc.

Jako čtrnáctiletého chlapce ho hluboce zasáhla smrt otce, který se po německé okupaci zapojil do sokolské odbojové organizace, byl zatčen a v roce 1942 v koncentračním táboře umučen.

Po válce se Libor, dobrý cvičenec, po složení predepsaných zkoušek, stal pomahatelem cvičitele. Byl i ustanoven předsedou dorostenecké samosprávy v obnoveném Sokole Olomouc. V roce 1946 byl jako talentovaný atlet zařazen do úspěšného lehkotletického oddílu této jednoty. Vážný úraz při lyžování však brzy ukončil jeho nadějnou běžeckou kariéru.

Po obnovení Československé obce sokolské v roce 1990 vstoupil bratr Milička do Sokola Olomouc-Chválkovice a pracoval v něm jako vzdělavatel. V roce 2003 se vrátil do naší jednoty, do Sokola Olomouc. Zde byl rovněž vzdělavatelem. S přibývajícím věkem a přicházejícími zdravotními potížemi se jeho činnost

omezila na práci zástupce vzdělavatele a člena výboru Sokola Olomouc, kterým byl až do nedávné doby.

Jeho svědomitá práce sokolského činovníka měla svůj pevný základ v rodinné a sokolské výchově v mladém věku. Po obnovení Sokola v roce 1990 zúročil své sokolské, profesní a životní zkušenosti ve znovu se probouzejícím sokolském hnutí. Jeho přínos Sokolu od roku 1990 spočíval především v prosazování tradičních sokolských idejí, zásad a aktivit v době, kdy se obtížně hledaly místo, cesta a směřování sokolského hnutí v nových společenských podmínkách, navíc po čtyřicetiletém jeho umrtvení komunistickým režimem.

Vážený a milý bratře Libore, nezapomeneme na Tvoji práci sokolskou, nezapomeneme na Tebe jako člověka pracovitého, Sokolu oddaného, nezapomeneme na bratrské, přátelské Tvoje vystupování vůči nám mladším členům Sokola.

Loučíme se s Tebou sokolským pozdravem **Nazdar !**

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo výboru Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědný redaktor: Luboš Toušek
Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 3. 2019
Uzávěrka příštího čísla je: 10. 6. 2019

Do tohoto čísla přispěli: Z. Heřmanová, P. Hroch, V. Klega, J. Pácl, R. Páclová,
J. Pechová, J. Studený, K. Špundová, L. Toušek

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00
tel.: 773 659 872;
e-mail: zolomoucka@seznam.cz, <http://www.sokol-zupaolomoucka.cz>

Vyhrazené hodiny župní kanceláře pro styk s jednotami:

pondělí, středa:	15 – 18 hod.
úterý, čtvrtek:	9 – 12 hod.
pauza na oběd:	12 – 12.30 hod.